

ІЗМАЙЛОВ Азиз Емінович (28. 12. 1913 (10. 01. 1914), м. Євпаторія, нині АР Крим — 08. 02. 2004, Бішкек) — педагог. Доктор педагогічних наук (1960), професор (1961), академік Рос. академії освіти (1967) і АН Киргизстану (1968). Заслужений діяч науки Киргиз. РСР (1972). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди. Закін. Академію комуніст. виховання в Москві (1934), Фрунзен. пед. інститут (нині Бішкек, 1951). Працював 1937–40 у Наркомосі Киргиз. РСР; 1940–50 — на парт. роботі; 1950–51 — директор Респ. інституту удосконалення вчителів; від 1952 — у Киргиз. НДІ педагогіки (обидва — Фрунзе); 1955–80 — директор; від 1980 — проф.-консультант АН Киргизстану. Наукові

дослідження: теорія та історія педагогіки, пед. психологія, етнопедагогіка, історія культури народів Сходу.

Основні праці

Просвещение в республиках советского Востока. Ташкент, 1973; Этика и педагогика семейной жизни. Ташкент, 1986; Изучение культуры народов Средней Азии и Казахстана в курсе истории в VIII–X классах. Москва, 1986; Народная педагогика – педагогические воззрения народов Средней Азии и Казахстана. Москва, 1991.

Д. П. Урсу

Бібліографічний опис:

Ізмайлов Азиз Емінович / Д. П. Урсу // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13831>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).